

tionsfriver, atter være at vise tilbage til de Bartpenge, som han havde i 1841, og det forekommer mig derfor, at, naar man sammenfatter alle disse Omstændigheder for alle 4 Mænds Bedkommende, vilde det være meget haardt at behandle dem, som af Rigsdagsmanden fra Børgense (Jespersen) antydet, og navnlig haardt i Sammenligning med den særdels gunstige Behandling, som er bleven Undertoldopsynsmændene tildeelt, en Behandling, hvori jeg iøvrigt for mit Bedkommende er saa langt fra at være uenig, at jeg tværtimod glæder mig derover, men det forekommer mig, at denne Omstændighed ogsaa maa kunne paaberaabes for de nævnte Mænd, som langt fra at have været i en mindre sikker Stilling, endogsaa have haft en mere betydningsfuld Ansættelse, idet en Constitution ifølge kongelig Resolution altid hertillands har staaet langt over en simpel Udnævnelse fra General-Toldkammeret til at være Undertoldbetjent. De Grunde, jeg saaledes har tilladt mig at fremføre, gjælde i det Væsentligste ogsaa om Officierterne ved Talslotteriet. Det er meget godt at henvise til, at de Paagjældende kunde blive anbragte ved andre Bestillinger. Det vil vistnok ogsaa skee, og det er kun ganske kort Tid siden, at, saavidt jeg erindrer, netop det sidste Embede, troer jeg, som under Finantsministeriet var vacant, er besat paa saadan Maade med en Mand, som stod paa Bartpenge, men paa den anden Side er det ikke altid gjørligt at besætte alle mulige Embeder med Bartpenge-Rydende og endelig, selv om man vilde gjøre det, vilde der under alle Omstændigheder gaae nogen Tid hen, da der ikke paa engang bliver saamange Embeder ledige, som der er Trængende til Embeder, og i Mellemtiden vilde da disse Mænd, der, som omtalt, slet Intet fik eller kun fik uforsholdsmaessig lidt i Forhold til den Tjeneste, de have ydet, være i høi Grad brostholdne. Jeg troer derfor, at Billighed taler for at gaae ind paa dette Forslag, idet jeg maa bemærke, at der her kun er Tale om Billighed; thi var der Tale om nogen Ret for Bedkommende, saa vilde det ikke have været nødvendigt at fremkomme med nærværende Forslag.

Tsberning: Jeg troer ikke, at det vil være rigtigt her længere at forsøge Enkelt-

hederne, da denne Lov upaatvibelig vil komme under en strengere Behandling. Jeg vil derfor kun gjøre opmærksom paa, at en Sammenligning mellem hvad der er skeet for Underklasserne og hvad der skal skee for de her omhandlede Mænd ikke er aldeles passende, thi det, man gjorde for Underembedsmændene, var at hjælpe dem ud af Fattigdommen, det var egentlig kun at lægge saameget til, at de ikke absolut skulde geraade i Fattigdom; her derimod er der Spørgsmaal om at begrunde et Slags Princip, som, naar man tager det i sit hele Omfang, kan have betydelige Følger, der vilde sætte, troer jeg, baade Regjeringen og Folkethinget i Forlegenhed. Her er Tale om Mænd, som have haft en temmelig kortvarig Stilling, og om hvorledes man vil behandle dem. Vi vilde om ganske kort Tid komme til at behandle en Lov af en lignende Beskaffenhed, nemlig om de Mænd, som i Krigen Tid have haft en Stilling, der har været ligesaa og fuldsaa byrdefuld, ligesaa ansvarsfuld som disse Mænds, og med hvem vi komme til at affinde os paa en mindre god Maade. Vi have ifjor haft et Forhold til Behandling her, som vi ikke kom til nærmere at gaae ind paa, men som paa en Maade foreligger endnu eller vil komme til at foreligge, det er, hvorledes de Officerer, som staae paa Bartpenge og blive indkaldte til Tjeneste og atter gaae ud deraf, skulde behandles. Vi have Exempler paa Officerer, som have haft meget høie Poster, jeg vil ikke sige, at de have været virkelig ansatte i disse Poster, men de have beklædt dem under Krigen, Capitainer, som have cominanderet Batailloner, det maae betragtes som en Art Constitution til Bataljonschef, og disse ere vendte tilbage paa deres Bartpenge som Capitainer. Jeg vil aldeles ikke her gaae ind paa at bedømme, om det ene eller det andet er rigtigt, men jeg siger, vi maae vogte os for, i en Lov som denne, at give Exempler, der kunne føre os meget videre, end vi i det første Dieblik tænke. Derfor troer jeg, at vi ikke her skulde tænke os denne Lov som mulig i den Skikkelse, den er os forelagt; jeg troer, at vi gjøre bedst i, at gaae ud fra den Forudsætning, at den trænger til en gennemgribende Undersøgelse og høist sandsynligt til en ganske betydelig Forandring, idetmindste